PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 12 grudnia 2025 r.

DIH-3.707.156.2025.MU

DECYZJA DIH-3.162.2025

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]"

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) dalej jako: „kpa", art. 1 ust. 3 oraz art.5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r., poz. 229), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Nr DS.KHU.D.42.2025.DB Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 11 września 2025 r. (sygnatura: DS.KHU.8361.51.2025.DB.MS.) zobowiązującej przedsiębiorcę Annę Jaśkiewicz prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Anna Jaśkiewicz-Handel Obwoźny w Słupsku do zapłaty równowartości kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych produktu: obrus plamoodporny KEUY biały w rozmiarze 110x160 cm skład surowcowy 100% poliester w wysokości **1172 zł (słownie: tysiąc sto siedemdziesiąt dwa złote),** nieodpowiadającego wymaganiom określonym w deklaracji producenta **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 3 i 7 kwietnia 2025 r. inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dalej: „Pomorski WIIH" lub „organ pierwszej instancji", przeprowadzili czynności kontrolne u przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxx] dalej: „strona", „przedsiębiorca". Kontrolę przeprowadzono na podstawie art. 3 ust.1 pkt 2 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r., poz. 229) dalej: „ustawa o IH" oraz art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenia dyrektywy 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i rady 96/73/WE i 2008/121/WE (Dz.U. UE L z 2011 r. Nr 272/1 ze zm.) dalej: „rozporządzenie 1007/2011".
W toku kontroli inspektorzy IH pobrali do badań laboratoryjnych próbkę wyrobu: obrus plamoodporny KEUY biały w rozmiarze 110 cm x160 cm z oznakowanym składem surowcowy 100% poliester dalej: „obrus" w celu oceny zgodności z parametrami określonymi w deklaracji producenta.
Na załączonej wszywce do obrusu uwidoczniono następujące informacje m.in.: obrus plamoodporny KEUY biały, roz.110x160 cm, Wyprodukowano w Chinach dla [xxxxxxxxxxx], skład surowcowy 100% poliester.

Pobranie próbek udokumentowano w protokołach pobrania próbki nr: 103226 oraz nr 103227 (próbka kontrolna) z 3 kwietnia 2025 r.
Badania laboratoryjne swoim zakresem obejmowały sprawdzenie deklaracji producenta o plamoodporności, wymiarach oraz składzie surowcowym. Wyniki badań przeprowadzone w zakresie plamoodporności na typy plam tj.: wino gronowe półwytrawne, sok z czarnych porzeczek, koncentrat pomidorowy herbata, kawa, olej rzepakowy, kakao i sok pomidorowy, nie wykazały nieprawidłowości. Nie stwierdzono również niezgodności rzeczywistego składu surowcowego z deklarowanym na etykiecie. Natomiast analiza laboratoryjna wykazała, że wymiary obrusa są niezgodne z deklaracją na etykiecie informacyjnej: „110x160 cm". Stwierdzono w wyniku badań laboratoryjnych wymiary: obrus nr 1 szerokość 108 cm długość 158 cm, obrus nr 2 szerokość 106,5 cm długość 154,5 cm. Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzono, że zbadana próbka jest niezgodna z deklaracją producenta umieszczoną na etykiecie informacyjnej dotyczącą wymiarów wyrobu (sprawozdanie z badań nr 251/2025 z 10 czerwca 2025 r.).
Pismem z 12 czerwca 2025 r. Pomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych oraz o możliwości złożenia wniosku o przeprowadzenie badania próbki kontrolnej. Strona poinformowała, że nie wnosi o przeprowadzenie badania próbki kontrolnej.
Pismem z 17 lipca 2025 r. Pomorski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego na podstawie art. 30 ustawy o IH w przedmiocie nałożenia obowiązku uiszczenia równowartości kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki ww. wyrobu. W tym samym piśmie organ pierwszej instancji poinformował, że stronie biorącej udział w postępowaniu przysługuje na podstawie art. 10 § 1 kpa prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań.
Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją Nr DS.KHU.D.42.2025.DB z 11 września 2025 r. Pomorski WIIH orzekł o obowiązku uiszczenia przez przedsiębiorcę kwoty 1 172 zł (słownie: tysiąc sto siedemdziesiąt dwa złote) za przeprowadzone badania laboratoryjne próbki obrusa. Pismo skutecznie doręczone stronie w dniu 19 września 2025 r.
Pismem z 28 września 2025 r. strona złożyła za pośrednictwem Pomorskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji Nr DS.KHU.D.42.2025.DB z 11 września 2025 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej „Prezes UOKiK" lub „organ drugiej instancji". W odwołaniu strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie kosztów badań ewentualnie ich znaczące obniżenie. Strona w odwołaniu poinformowała, że kwestionowany obrus zakupiła jako końcówka serii w hurtowni, z którą nie utrzymuje kontaktów handlowych. Jednocześnie strona poinformowała, że podjęła próby uzyskania dokumentacji i aktualnych etykiet do wyrobu od swojego kontrahenta, jednak nie otrzymała odpowiedzi. Dodatkowo strona wskazała, że działała w dobrej wierze i nie miała wiedzy możliwych nieścisłościach wymiarowych.
Pismem z 24 października 2025 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dalej: „Prezes UOKiK" poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.
Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o IH w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.
Pobieranie i badanie próbek produktów określone zostało w Rozdziale 6 ustawy o IH. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ww. ustawy, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub, czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Powyższa ustawa w art. 2 pkt 5, definiuje jakość, jako ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta. Zgodnie z art. 29 wspomnianej ustawy badania próbek prowadzą laboratoria kontrolno-analityczne podlegające Prezesowi UOKiK, a gdy nie mogą one ich wykonać, organ Inspekcji Handlowej może zawrzeć umowę o wykonanie badań z innym wyspecjalizowanym laboratorium. Zgodnie z art. 30 ustawy o IH, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.
Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 27 kwietnia 2012 r. Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy inspekcji handlowej (Dz.U. z 2012 r. poz. 496) dalej: „rozporządzenie w sprawie próbek", w przypadku prowadzenia badań przez laboratorium kontrolno-analityczne Inspekcji Handlowej, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o IH, ustala dyrektor laboratorium, z uwzględnieniem rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzenia badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.
Zgodnie z art. 9 rozporządzenia 1007/2011 który stanowi, iż każdy wyrób włókienniczy opatruje się etykietą lub oznakowuje nazwą i zawartością procentową w masie całkowitej wszystkich włókien składowych w porządku malejącym.
Zgodnie z art. 15 ust.1 rozporządzenia 1007/2011 wprowadzając do obrotu wyrób włókienniczy producent zapewnia zaopatrzenie go w etykietę lub oznakowanie oraz rzetelność zawartych na ich informacji. Jeżeli producent nie ma siedziby w Unii, importer zapewnia zaopatrzenie wyrobu w etykietę lub oznakowanie oraz rzetelność zawartych na nich informacji.
Zgodnie z art. 15 rozporządzenia 1007/2011 ust. 3 i 4 przy udostępnianiu wyrobu włókienniczego na rynku dystrybutor zapewnia, aby wyroby włókiennicze opatrzone były odpowiednią etykietą lub oznakowaniem określonym w niniejszym rozporządzeniu. Podmioty gospodarcze o których mowa w ust. 3 zapewniają, by nie było możliwości pomylenia

informacji podawanych w związku z udostępnieniem wyrobów włókienniczych na rynku nazwami włókien tekstylnych i opisami składu surowcowego określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W myśl art. 2 ust.6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 765/2008 z 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U UE L 2008 Nr 218 s. 3) dystrybutor to każda osoba fizyczna lub prawna w łańcuchu dostaw, inna niż producent lub importer, która udostępnia produkt na rynku. Kontrolowany przedsiębiorca pełni rolę dystrybutora wyrobu, na którym ciążył obowiązek zapewnienia, aby wyrób włókienniczy opatrzony były odpowiednią etykietą lub oznakowaniem określonym w rozporządzeniu. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia 1007/2011 organy nadzoru rynku przeprowadzają kontrole zgodności składu surowcowego wyrobów włókienniczych z podawanymi informacjami, dotyczącymi składu surowcowego takich wyrobów.
Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 1007/2011 w celu ustalenia składu surowcowego wyrobów włókienniczych kontrole o których mowa w art. 18, przeprowadza się zgodnie z metodami określonymi w załączniku VII lub z normami zharmonizowanymi, które maja zostać wprowadzone do tego załącznika.
Inspektorzy reprezentujący Pomorskiego WIIH, w toku kontroli przeprowadzonej u kontrolowanego przedsiębiorcy, pobrali do badań laboratoryjnych próbkę obrusu plamoodpornego. Następnie, w celu sprawdzenia zgodności wyrobu z deklaracją zawartą na etykiecie w zakresie plamoodporności, składu surowcowego i wymiarowania, próbka została przekazana do badań w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.
Wyniki badań przeprowadzonych przez ww. laboratorium zostały udokumentowane w sprawozdaniu z badań: nr 251/2025 z 10 czerwca 2025 r. Badania wykazały, że próbka obrusu jest zgodna z deklarowanym składem na etykiecie informacyjnej tj.: poliester 100%, jak i stwierdzono plamoodporność na czynniki brudzące, natomiast wymiary konfekcjonowania płaskiego wyrobu włókienniczego deklarowana na etykiecie dla obrusu to szerokość 110, długość 160 cm, natomiast wynik badania dla obrusu nr 1: szerokość 108 cm długość 158 cm, zaś dla obrusu nr 2: szerokość 106,5 cm, długość 154,5 cm były niezgodne z zadeklarowanymi parametrami. Zgodnie z art. 30 ustawy o IH, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości kontrolowany przedsiębiorca został obciążony kosztami przeprowadzonych badań stosowanie do art. 30 ust. 1 ustawy o IH.
Prezes UOKiK po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego przychylił się do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji i uznał, iż zasadnie nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki obrusu plamoodpornego.
Odnosząc się do argumentów wskazanych w odwołaniu, Prezes UOKiK wskazuje w pierwszej kolejności, że podstawą wydania zaskarżonej decyzji jest art. 30 ust. 1 ustawy o IH, zgodnie z którym to na podmiocie kontrolowanym spoczywa obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych, w przypadku stwierdzenia, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji.

Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w szeregu orzeczeń, m.in. w wyroku z dnia 15 marca 2017 r. II GSK 1663/15, przepis art. 30 ust. 1 ustawy o IH stanowi samodzielną podstawę prawną obciążenia kontrolowanego podmiotu kosztami przeprowadzonych badań kontrolowanego produktu w warunkach przepisem określonych, a na określony wskazaną normą obowiązek należy patrzeć przede wszystkim z perspektywy przepisów tejże ustawy. Jak stanowi art. 30 ust. 1 cyt. ustawy w przypadku, gdy przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w odrębnych przepisach lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia (...) kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań (...). Analiza przywołanej normy nie nastręcza żadnych wątpliwości, że ukształtowany cytowanym przepisem obowiązek spoczywa na kontrolowanym przedsiębiorcy i wiąże się z negatywnym wynikiem kontroli znajdującego się w jego posiadaniu produktu, zaś ustawodawca nie przewidział żadnych dodatkowych warunków lub przesłanek, których spełnienie prowadziłoby do ograniczenia lub wyłączenia tego obowiązku, nie przyjął także żadnych włączeń podmiotowych. Tym samym ustawodawca nie przewidział żadnej możliwości odstąpienia od obciążenia podmiotu kontrolowanego kosztami badań produktu.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyników badań laboratoryjnych stwierdzono, że rzeczywisty procentowy skład surowcowy był zgodny ze składem surowcowym określonym w deklaracji zawartej w oznakowaniu po uwzględnieniu przepisów rozporządzenia 1007/2011. Nie stwierdzono również nieprawidłowości w zakresie badania plamoodporności. Natomiast ze sprawozdania z badań laboratoryjnych nr 251/2025 z 10 czerwca 2025 r. wynika, że wymiary obrusa plamoodpornego są niezgodne z deklaracją zamieszczoną na etykiecie informacyjnej: „110 cm x160 cm". W wyniku badań laboratoryjnych stwierdzono rzeczywiste wymiary:
- obrus nr 1: szerokość 108 cm długość 158 cm;
- obrus nr 2: szerokość 106,5 cm długość 154,5 cm.
Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzono, że zbadana próbka jest niezgodna z deklaracją umieszczoną na etykiecie informacyjnej dotyczącą wymiarów wyrobu.
Należy w tym miejscu podkreślić, że strona postępowania nie kwestionowała w swoim odwołaniu rzeczywistych wymiarów konfekcjonowania płaskiego obrusa, lecz podniosła brak możliwości uzyskania przez nią dokumentacji i nowych etykiet z wymiarami od przedsiębiorcy od którego nabyła kwestionowany wyrób. Odnośnie powyższego zarzutu strony, w ocenie organu drugiej jest niezasadny z uwagi, że to przedsiębiorca samodzielnie organizuje działalność swojego przedsiębiorstwa w tym samodzielnie dobiera swoich kontrahentów z którymi nawiązuje współpracę. Przy doborze swoich kontrahentów handlowych to przedsiębiorca powinien sprawdzić ich wiarygodność przed nawiązaniem relacji handlowych. W niniejszym przypadku to kontrolowany przedsiębiorca jako dystrybutor kwestionowanego wyrobu włókienniczego miał obowiązek zapewnienia, aby wyrób włókienniczy był zgodny z deklaracją na opakowaniu lub opatrzony był odpowiednią etykietą tj. wymiar deklarowany jest identyczny jak wymiar rzeczywisty wyrobu.
Ustawodawca w przytoczonym wyżej art. 30 ust. 1 ustawy o IH wprost wskazuje, że jeżeli produkt nie spełnia wymagań określonych w deklaracji, to kontrolowany ma obowiązek uiścić kwotę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, zobowiązanie strony, na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o IH, do uiszczenia kwoty w łącznej

wysokości: 1172 zł (słownie: tysiąc sto siedemdziesiąt dwa złote), jako równowartości kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych, należy uznać za prawidłowe i zgodne z prawem.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. W przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że podjęta przez Pomorski WIIH decyzja Nr DS.KHU.D.42.2025.DB z 11 września 2025 r. była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której zobowiązano przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki obrusu.

Tym samym, decyzja Nr DS.KHU.D.42.2025.DB organu pierwszej instancji z 11 września 2025 r. (nr akt kontroli: DS.KHU.8361.51.2025.DB.MS), powinna pozostać w obrocie prawnym.
Zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o IH powyższe koszty stanowią dochód budżetu państwa i należy je wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku w terminie 14 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia jej otrzymania.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

<u>Pouczenie:</u>

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
   1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
   2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
   3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
   4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia wynika z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sadami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 935 ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:
1. [xxxxxxxxxxxxx]
2.Pomorski Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej